

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci

žalobkyně

K. T.
bytem ...

proti
žalované

Český telekomunikační úřad
sídlem Sokolovská 219, Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 4. 2. 2020, č. j. ČTÚ-62 206/2014-603/IX. vyř.,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut rozklad žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „správní orgán“), ze dne 18. 10. 2019, č. j. ČTÚ-62 206/2014-603/VI. vyř.

(dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o obnovu řízení, jehož předmětem byl spor o zaplacení dlužných cen za veřejně dostupné služby elektronických komunikací poskytnuté u dvou telefonních stanic v celkové výši 10 523,50 Kč.

2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Český telekomunikační úřad (dále jen „ČTÚ“) vedl správní řízení ve věci zaplacení ceny za služby elektronických komunikací poskytnuté žalobkyni společností poskytující služby elektronických komunikací (dále jen „poskytovatel služby“).
4. ČTÚ dne 20. 8. 2014 vyhověl návrhu poskytovatele služeb a rozhodnutím č. j. ČTÚ-29 155/2012-636/IV. vyř. uložil žalobkyni povinnost zaplatit za službu v zúčtovacích obdobích od 13. 6. 2008 do 12. 9. 2008 částku 10 523,50 Kč s příslušenstvím dle § 64 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“). Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně rozklad, který správní orgán zamítl rozhodnutím ze dne 12. 4. 2016, č. j. ČTÚ-62 206/2014-603.
5. ČTÚ obdržel dne 14. 2. 2019 návrh žalobkyně na obnovu řízení dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu s odůvodněním, že se provedené důkazy následně ukázaly nepravdivými. Žalobkyně tvrdila, že dodatek k účastnické smlouvě ze dne 5. 5. 2008 zcela zjevně nebyl podepsán jejím pravým podpisem. K prokázání svého tvrzení žalobkyně předložila další smluvní dokumenty se svým podpisem.
6. Správní orgán vydal dne 18. 10. 2019 prvostupňové rozhodnutí, kterým návrh na obnovu řízení zamítl. Správní orgán konstatoval, že listinné důkazy předložené žalobkyní nejsou dříve neznámými důkazy, protože žalobkyně mohla do správního spisu nahlédnout před pravomocným ukončením správního řízení. Dle správního orgánu je nutné důvod pro obnovu vykládat objektivně, tedy jako skutečnost, kterou účastník řízení nemohl znát, a proto ji nemohl uplatnit. Správní orgán dodal, že pouhé zpochybnění pravosti podpisu na smlouvě nezpůsobuje nepravdivost provedených důkazů.
7. Žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí rozklad. Rada žalované rozklad žalobkyně napadeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Rada se ztotožnila s názorem správního orgánu a dodala, že se žalobkyně mohla domáhat nápravy v odvolacím řízení, což neučinila. Rada měla za to, že zpochybnění pravosti podpisu bez dalšího nevede k nepravdivosti provedených důkazů. Různost provedení jednotlivých podpisů v předložených listinách neodůvodňuje bez odborného posouzení závěr o nepravdivosti smluvní listiny.
8. Dle Rady nebyl správní orgán povinen obstatat znalecký posudek z oboru písmoznalectví, protože sporné řízení dle § 129 zákona o elektronických komunikacích je ovládáno zásadou projednací dle § 141 odst. 4 správního řádu.
9. V závěru napadeného rozhodnutí Rada uvedla, že si není vědoma existence žádného pravomocného rozhodnutí o tom, že by v dané věci byl spáchán trestný čin podvodu nebo zneužití pravomoci úřední osoby, a proto neshledala důvod pro nařízení obnovy dle § 100 odst. 4 správního řádu.

II.

Argumentace účastníků

10. Žalobkyně v žalobě namítá, že ustanovení § 129 zákona o elektronických komunikacích neuvádí, že řízení je ovládáno zásadou projednací. Rozkladové řízení je naproti tomu dle § 152 odst. 5 správního řádu ovládáno zásadou vyšetřovací ve smyslu § 50 odst. 3 správního řádu.
11. Žalovaná ve vyjádření k žalobě v plném rozsahu odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

III.

Posouzení žaloby

12. Městský soud v Praze rozhodl ve věci samé bez jednání, protože s tímto postupem oba účastníci řízení vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 soudního řádu správního).
13. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
14. Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
15. Podle § 6 odst. 2 správního řádu postupuje správní orgán tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje.
16. Podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými.
17. Podle § 100 odst. 2 věty druhé správního řádu se obnovy řízení nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení.
18. Podle § 51 odst. 3 správního řádu platí, že je-li v souladu s požadavky § 3 zjištěna skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne.
19. Žalobkyně namítala, že se v řízení o rozkladu dle § 152 odst. 5 správního řádu uplatní ustanovení o odvolání, přičemž odvolací řízení je ovládáno zásadou vyšetřovací dle § 50 odst. 3 správního řádu. Z tohoto důvodu měla Rada nechat vyhotovit a následně provést dokazování písmoznaleckým posudkem.
20. Městský soud souhlasí s názorem žalobkyně, že se v řízení o rozkladu uplatní zásada vyšetřovací dle § 3 správního řádu. Jedná se o základní zásadu činnosti správních orgánů, činností se rozumí také vedení řízení o rozkladu.
21. Zásada vyšetřovací však není bezbřehá. Její hranice jsou tvořeny dalšími zásadami činnosti správních orgánů, zejména zásadou procesní hospodárnosti dle § 6 odst. 2 správního řádu.

22. Žalobkyně podala rozklad proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu na obnovu řízení. Aktivní procesní legitimace k podání návrhu na obnovu řízení je dle § 100 odst. 2 věty druhé správního řádu založena tím, že žalobkyně nemohla důvod obnovy (údajně zfalšování podpisu na smlouvě) uplatnit v odvolacím (rozkladovém) řízení.
23. Mezi účastníky soudního řízení není sporné, že smlouva s vadným podpisem byla ve správním spisu řádně vedena; žalobkyně v žalobě pouze uvedla, že se o údajném padělání podpisu dozvěděla po nahlédnutí do správního spisu dne 6. 2. 2019, a za důvod nahlédnutí označila skutečnost, že poskytovatel služby jejímu zástupci odmítl předat všechny podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 20. 8. 2014, č. j. ČTÚ-29 155/2012-636/IV. vyř.
24. Smlouva obsahující údajně zfalšovaný podpis byla součástí správního spisu ve věci dluhu za službu elektronické komunikace. Žalobkyně mohla vznést námitku nepravosti podpisu již v řízení, o jehož obnovu následně žádala, protože se s tímto nedostatkem mohla seznámit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2011, č. j. 8 As 18/2010-113). Skutečnost, že se žalobkyně dozvěděla o případné nepravdivosti důkazů až dne 6. 2. 2019, není rozhodná. Žalobkyně tento argument mohla uplatnit v původním řízení. Žalobkyně proto nebyla dle § 100 odst. 1 písm. a) a § 100 odst. 2 věty druhé správního řádu oprávněna k podání žádosti o obnovu řízení.
25. Nebyla-li splněna tato nezbytná podmínka pro vedení řízení o obnově zahájené na návrh, pak žalovaná nebyla podle § 51 odst. 3 správního řádu povinna v řízení o rozkladu provádět dokazování písmoznaleckým posudkem. Výsledek řízení by totiž byl stejný jak při provedení, tak při neprovedení důkazu. Nezávisle na obsahu znaleckého posudku by návrh na obnovu byl žalovanou zamítnut pro neodstranitelný nedostatek podmínky řízení na straně žalobkyně spočívající v subsidiaritě řízení o obnově, a prvostupňové rozhodnutí by bylo potvrzeno. V předmětné věci není hospodárné provádět dokazování.
26. Městský soud na základě výše uvedené úvahy rozhodl, že žalovaná nepochybila, když neprovedla důkaz písmoznaleckým posudkem.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

27. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
28. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalované žádné účelně vynaložené náklady nad rámec její běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. května 2021

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu